

آسیب پذیری ناشی از بلایای طبیعی در گستره استان کرمان

«زلزله»

قدرت ... عابدی - کارشناس ارشد جغرافیای طبیعی*

چکیده:

زلزله بعنوان مخوفترین و غم انگیزترین بلایه طبیعی، محدود دست نمی شناسد. از آنجایی که کشور ایران بروزی یکی از فعالترین کمرندهای زلزله خیز جهان (کمرندهای هزاری آلب - هیمالا) قرار دارد، بنابراین یکی از زلزله خیزترین کشورهای جهان محسوب می گردد. همچنین استان کرمان به دلیل قرارگیری بر روی این کمرندها، خطراتی را از جانب این بلایه طبیعی برخود منحصراً می کند. زلزله های بوقوع پیوسته در آن استان همواره تلفات انسانی و خسارات اقتصادی فراوانی را به مردم داشته اند. در این مقاله سعی شده ضمن مطالعه داده های ثبت شده و نقشه زمین ساخت، تغطیه حسایس و آسیب پذیری در سطح استان مشخص و پیشنهادهایی را جهت کاهش اثرات بلایای طبیعی برای برنامه ریزان توسعه اقتصادی، اجتماعی کشور، مدیران و مستلوان امداد ارائه نماییم.

هدف تحقیق

با توجه به اینکه مناطقی که دارای طبیعت مستعد و مناسب اند، جمعیت زیادی را جذب نموده اند، در حالی که نقاط نامساعد و ندارام از حداقل جمعیت برخوردارند. شناسایی نقاط کم جمعیت و دلالتی که سبب این پدیده گشته از اهمیت بالایی برخوردار است. از این رو در طول، تحصیل داشگاه و بعد از آن و همچنین به لحاظ ارتباط نزدیک با کسبه فرعی - تخصصی امداد و نجات مطالعاتی را در خصوص شناسایی بلایای طبیعی و نقاط آسیب پذیر ایران صورت گرفته است. بنابراین استان کرمان به لحاظ زلزله خیزی و آسیب پذیری مورد توجه و مطالعه قرار گرفته است.

روش تحقیق

روش های مطالعه و بررسی لرزه خیزی و آسیب پذیری استان کرمان

عبارتند از:

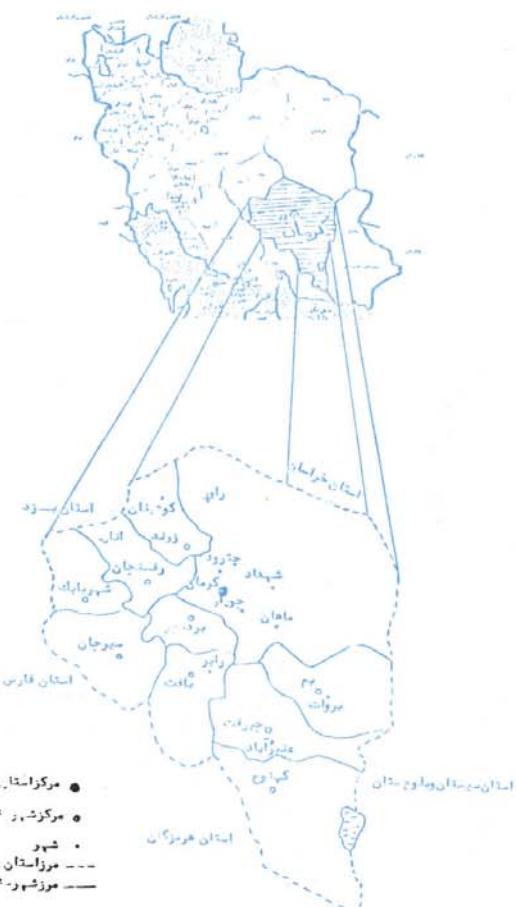
- مطالعات میدانی: چندین سفر تحقیقاتی به استان کرمان و نقاط آسیب پذیر انجام شده است.

علاوه بر مشاهده عینی از نقاط زلزله خیز استان همچون سیرج، گلیاف، شهداد، راور، چترود و ... سعی گردید گزارش های دقیقی از افراد مختلف که شاهدان عینی آنها بوده اند و یا اینکه در امر امداد رسانی به افراد آسیب دیده شرکت داشته اند صاصه هایی انجام گیرد. علاوه بر آنها عکس هایی برای به تصویر کشیدن اثرات زلزله تهیه گردیده است.

- روش کتابخانه ای: جمع آوری اطلاعات زلزله های بوقوع پیوسته از منابع مختلف و سازمانها و دستگاه های مرتبط و طراحی آن اطلاعات بر روی نقشه استان که در نهایت نقاط بحرانی و آسیب پذیر مشخص شده است.

مقدمه:

زلزله بعنوان مخوفترین و غم انگیزترین بلایه طبیعی که محدود دست نمی شناسد. از آنجایی که کشور ایران بروزی یکی از فعالترین کمرندهای زلزله خیز جهان (کمرندهای هزاری آلب - هیمالا) قرار دارد، بنابراین یکی از زلزله خیزترین کشورهای جهان محسوب می گردد. همچنین استان کرمان به دلیل قرارگیری بر روی این کمرندها، خطراتی را از جانب این بلایه طبیعی برخود منحصراً می کند. زلزله های بوقوع پیوسته در آن استان همواره تلفات انسانی و خسارات اقتصادی فراوانی را به مردم داشته اند. در این مقاله سعی شده ضمن مطالعه داده های ثبت شده و نقشه زمین ساخت، تغطیه حسایس و آسیب پذیری در سطح استان مشخص و پیشنهادهایی را جهت کاهش اثرات بلایای طبیعی برای برنامه ریزان توسعه اقتصادی، اجتماعی کشور، مدیران و مستلوان امداد ارائه نماییم.



نگاره (۱): نقشه استانی ایران سال ۱۳۷۳

فارس محدود می‌شود. براساس آخرین تقسیمات کشوری دارای ۱۱ شهرستان، ۲۷ شهر، ۳۲ بخش، ۱۴۱ دهستان و ۱۴۲۷۱ آبادی می‌باشد.
نگاره (۱)).

زمین‌شناسی و ژئومورفولوژی

استان کرمان دارای قدیمی ترین تشکیلات زمین‌شناسی تا جوانترین آنها در عصر حاضر (هولوسن) می‌باشد. رسویات تمامی دوران‌های زمین‌شناسی در آن استان به چشم می‌خورد. شامل لایه‌های متعدد رسوبی و

دوره هشتم، شماره سی و دوم / ۲۱

و بزرگ است. بطور متوسط هر ساله یک زمین لرزه با بزرگی ۶ درجه ریشتر و یا بزرگتر در کشور ماروی می‌دهد. از طرفی روند رویه رشد جمعیت و توسعه مراکز مسکونی، صنعتی، آموزشی، خدماتی، درمانی و ... عدم توجه به نکات این‌عنی و استاندارد در ساخت و سازها سبب شده است که آسیب‌پذیری جانی و اقتصادی نسبت به این رویداد طبیعی افزایش یابد. خاطره غامگین زلزله سریج و گلایاف با بزرگی ۷/۱ درجه ریشتر در ۲۱ و ۶ مرداد سال ۱۳۶۰، زلزله روپیار و منجل با بزرگی ۷/۳ درجه ریشتر در ۳۱ خرداد ۱۳۶۹، زلزله شمال قابن با بزرگی ۷/۳ درجه ریشتر در آبان ۱۳۵۸، زلزله طبس با بزرگی ۷/۷ درجه ریشتر در شهریور ۱۳۵۷، زلزله بندرعباس با بزرگی ۷ درجه ریشتر در اسفند ۱۳۵۶ و زلزله شدت پیاس با بزرگی ۷/۳ درجه ریشتر در مرداد ۱۳۴۷ ...

برای بررسی و مطالعه زلزله خبریزی و آسیب‌پذیری در استان کرمان، از داده‌های ثبت شده زلزله‌ها و همچنین نقشه زمین‌ساخت (گلهای) استفاده و سپس با توجه به بزرگی و ساعت و قوع آن مناطق حساس و آسیب‌پذیر را نسبت به گروه‌های عمله جمعیت و مقاومت ساختمانها (سکونت‌گاهها) مورد سنجش و ارزیابی قرار داده و پیشنهادی را برای کاهش اثرات ناشی از وقوع زلزله در این استان ارائه شده است. بتایران در برگیرنده اطلاعات لازم برای برنامه ریزان توسعه اقتصادی، اجتماعی و استان در پیش امور زیربنایی و مدیران و مسئولان امداد می‌باشد، که در برنامه سوم توسعه اقتصادی و اجتماعی اقدامات لازم را جهت کاهش اثرات آن مهیا سازند.

کلیات استان

استان کرمان با مساحتی حدود ۱۸۱۸۱۴ کیلومتر مربع در جنوب شرقی ایران واقع است. پادرنظر گرفتن بازده درصد از وسعت کشور، بعد از استان خراسان پهناورترین استان کشور محاسب می‌گردد. بین ۲۶° و ۵۶° و ۲۱° عرض شمالی و ۲۷° و ۵۷° و ۳۴° طول شرقی از نصف النهار گرینویچ قرار گرفته است. از شمال به استان‌های خراسان و یزد، از جنوب به استان هرمزگان از شرق به استان سیستان و بلوچستان و از غرب به استان

آتش فشانی گچی، انواع سنگهای معدنی است.

ناهمرارهای استان در دوران سوم شکل گرفته است. با ضعیف شدن ارتباط دریای میوسن با دریای آزاد و پیشوای خشکی به داخل آبهای میوسن، برکهای متعدد شکل و از هم تفکیک شده‌اند. این استان به صورت حوضه بسته‌ای که داخل حوضه بزرگ فلات مرکزی واقع شده است و از سه واحد ژئومورفوژئیکی کوهستان- دشت و جاله تشکیل شده است.

مطالعه گسلها:

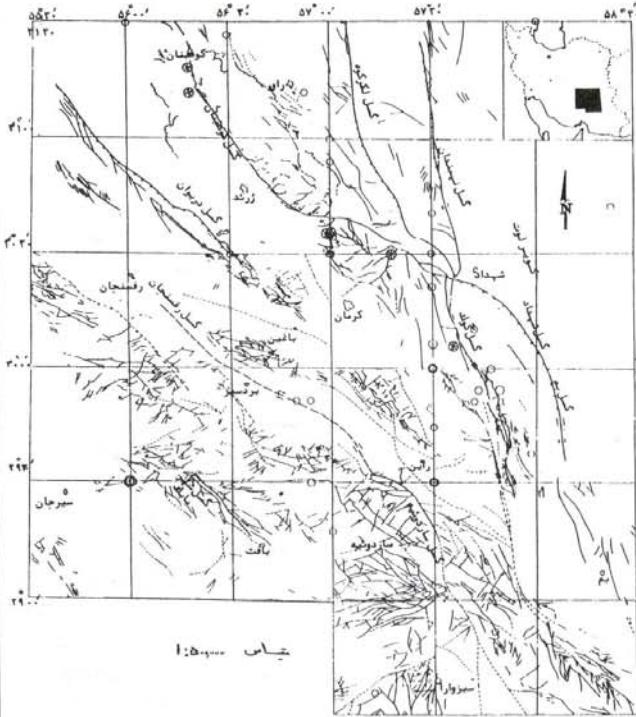
خصوصیات زلزله‌خیزی استان ارتباط مستقیم با گسلهای فعال و جوان دارد. از نظر زمین ساخت جنوب، دو روند لرزه‌خیز شمال-شرق-جنوب غرب و شمال، شمال غرب-جنوب و جنوب شرق استان کرمان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. گسلهای گلیاف، گوک، کوهبنان، لکرکوه بسم، رفستان و ساردونیه دارای پتانسیل زلزله‌خیزی شدید بوده و آثار حرکت آنها در رسوبات دوران چهارم مشاهده شده است. (نگاره (۲)).

۱- گسل فعال گلیاف (ناییند)

امتداد این گسل شمالی- جنوبی و طول آن ۴۰۰ کیلومتر است. از گسلهای اصلی ایران و از ناحیه بشرویه تا بهم ادامه دارد. این گسل، نهشته‌های کواترنر را قطع کرده و در دهکده ناییند افت قائمی به میزان ۲۰ متر را نشان می‌دهد. دو محروم آتششانی کواترنر در شرق راور بر روی گسل ناییند قرار گرفته‌اند. برپه شدن نهشته‌های کواترنری و پوشیده شدن مجدد سطح گسل ناییند توسط رسوبات عهد حاضر، تعریکز دو آتش شان کواترنری، پهنه‌های دو مرکز زمین لرزه‌های تاریخی و سده بستم براین گسل، جنبایی گسل ناییند را در کواترنر نشان می‌دهد. منطقه کرمان و بسم را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

۲- گسل گوک

این گسل اولین بار توسط زمین شناسان بولگلاوی در سال ۱۳۵۱ گسل سروستان نامیده شد. طول گسل حدود ۱۰۰ کیلومتر و دارای جهت شمال-غرب-جنوب، دو گسل مذکور از غرب به تاغرب شهداد گسترش یافته و با گسل لکرکوه تلاقی می‌کند. سیستم گسل گوک باعث پدیدآمدن فرونشینهای فشاری باریک و کشیده



نگاره (۲): نقشه تکتونیک و گسلهای منطقه کرمان
چون فرونشست گلیاف فندق‌آب و جوشان در امتداد خود گردیده است. بر مبنای تقسیم‌بندی، گسل گوک با نرخ لغزش ۱۰۰ CM/y و بزرگی MS=۷ دارای زمان برگشت حدود ۱۰۰ سال است. معنای از زمین لرزه‌های تاریخی و سده بستم مربوط به این گسل عبارتند از: منطقه سیرج و حسن آباد بزرگی ۵/۶ درجه ریشتر در سال ۱۳۵۵-۱۳۵۵ منطقه جوشان و خیپس با بزرگی ۵/۵ درجه ریشتر در سال ۱۲۸۸/۸/۵- منطقه گلیاف با بزرگی ۵/۷ درجه ریشتر در سال ۱۳۶۰/۰/۶- منطقه گلیاف با

...

۳- گسلهای راور و لکرکوه

گسلهای راور و لکرکوه را روند شمال، شمال شرق-جنوب، جنوب غرب به موازات گسل ناییند و در غرب آن مشاهده می‌شوند. طول گسل حدود ۱۵۰ کیلومتر و بیشترین فعالیت آن در منطقه کرمان مشاهده می‌شود.

نمونه‌ای از زلزله‌های مربوط به فعالیت گسل کوهبنان

زمان وقوع	آبان ۱۳۷۳	۱۲۲۲/۱/۲۸	اردیبهشت ۱۳۵۴	۱۲۷۶/۳/۲	۱۲۹۲/۲/۰	۱۳۵۶/۹/۲۷	۱۳۵۶/۹/۲۹	۱۳۶۰/۰/۶
مرکز سطحی	هورجند	چترود	کوهبنان	چترود	پژنرو	ده زوئی باب تنگل	گیسک-زرند	سیرج
بروزگار چریشتر	۰/۸	۶	۶	۰/۷	۰/۲	۰/۶	۵/۷	۷/۱
مأخذ: پیمانی، محمدعلی - طرح مطالعه لرزه خبیر استان کرمان - وزارت معادن و فلزات - شرکت توسعه علوم زمین.								

مأخذ: پیمانی، محمدعلی - طرح مطالعه لرزه خبیر استان کرمان - وزارت معادن و فلزات - شرکت توسعه علوم زمین.

۸- گسل ساردوئیه

امتداد این گسل شمال، شمال غرب و جنوب، جنوب غرب است. طول آن حدود ۱۱ کیلومتر که شهرستانهای جیرفت، به و بافت را تحت تأثیر قرار دهد.

۹- گسل دریوان

گسل دریوان روندی شمال شرق - جنوب غرب دارد. طول آن حدود ۱۶۰ کیلومتر که فعالیت آن شهرستانهای کرمان، رفسنجان و زرند را تحت تأثیر قرار دهد.

۱۰- گسل شهر بابک

امتداد گسل شهر بابک شمال غرب - جنوب شرق است. فعالیت آن شهرستانهای بافت، رفسنجان، سیرجان و شهر بابک را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

۱۱- گسل شهداد

امتداد گسل شمال غرب - جنوب شرق که با سیستم گسلهای به، گوک، ناییند و کوهبنان ارتباط دارد. شهرستانهای کرمان و به را تحت تأثیر قرار دهد.

بررسی و مطالعه زلزله‌های بوقوع پیوسته استان

۱- پژوهی زلزله‌های تاریخی
بیشتر زلزله‌های تاریخی مناطق شمالی، شرقی و جنوب غربی در اثر عملکرد گسلهای کوهبنان راور، رفسنجان و گلباش به موقع پیوسته‌اند. به شرح زیر می‌باشدند. (جدول (۱)).

(۱) زمین لرزه آذربایجان ۱۳۷۳ هورجند

این زمین لرزه در ۴۰ کیلومتر شمال شرق کرمان بوقوع پیوسته و سبب ویرانی کامل آن آبادی و خسارات قابل توجهی به روستاهای درختگان، ده شیرود روان شد. بزرگای آن ۵/۸ درجه ریشتر و در اثر فعالیت گسل کوهبنان روی داده است.

(۲) زمین لرزه دی ماه ۱۴۴۲ چترود

در اثر زمین لرزه ۲۸ دی ۱۴۴۲ تعداد زیادی از مردم چترود و آبادیها که در شمال شرق دشت قرار داشتند جان باختند. این زلزله آسیب‌های فراوانی به کرمان رساند. بزرگای آن ۶ درجه ریشتر بوده است.

زمین لرزه ویرانگر ۱۴۰/۱/۳۰ راور با کشته شدن حدود ۷۰۰ نفر برایش فعالیت این گسلها روی داده است. در اثر وقوع زلزله روستاهای آبدارخان، منک و ده لکرکوه به کلی ویران شد و تمام خانه‌های دهستان راور و آبادیهای اطراف آن ویران شد.

۴- گسل کوهبنان

امتداد گسل کوهبنان شمال غرب - جنوب شرق و طول آن ۲۰۰ کیلومتر و منطقه کرمان و زرند را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

گسل کوهبنان سبب رانده شدن سنجگاهی بالتوزوئیک در شمال شرق بر روی نهشته‌های آبرفتی کواترنر در جنوب غرب شده است. بعلت بریدگی‌های موجود در رسوبات عهد حافظه و زلزله‌های مغرب عهد حاضر می‌توان آنرا گسلی فعال در کواترنر به حساب آورد. این گسل با نزد لغزشی 0.1 CM/yy MS = V دارای زمان برگشت حدود ۱۰۰ سال است.

۵- گسل رفسنجان

گسل رفسنجان با روند شمال غرب و جنوب شرق در ۲۰ کیلومتری جنوب رفسنجان قرار دارد. طول آن بیش از ۱۴۰ کیلومتر و شیل آن به سمت جنوب غرب است.

تجددی فعالیت گسل لرزه خبیر رفسنجان در ۱۳۰/۲/۷/۱ با بزرگی MS = ۶/۷ و MG = ۶/۹ سبب تخریب بخشاهای از استان کرمان گردید. برایر این زمین لرزه دهستانهای گوغر و روستاهای خطیب، قلعه عسگر و الزار و سرلان و نفر کشته شدند. دو زمین لرزه دیگر در سالهای ۱۳۲۲/۵/۲ با بزرگی MS = ۵/۵ و ۱۳۴۹/۸/۱۸ با بزرگی ۵/۵ برایر جنبش گسل لرزه‌زای رفسنجان روی داد.

۶- گسل به

این گسل با روند شمال، شمال غرب و جنوب، جنوب غرب با طول حدود ۷۰ کیلومتر در شرق به قرار دارد. در دوره کواترنر فعال بوده و یک زلزله با بزرگی و عمق کم در قسمت جنوبی گسل رخ داده است.

۷- گسل جیرفت (سیزواران)

امتداد گسل جیرفت شمالی - جنوبی که نهشته‌های کواترنر راقطع کرده و دارای جنبش امتداد لغز راستگرد می‌باشد.

مطابق جدول (۳) و نگاره (۴) وقوع زلزله با بزرگی بین ۴/۵-۶ درجه ریشتر بیشترین درصد وقوع (۴۷/۳ درصد) و زلزلهای با بزرگی بیشتر از ۶ درجه ریشتر کمترین درصد وقوع (۳/۱ درصد) را شامل می‌شود. از آنجایی که ۳۲ درصد از واحدهای مسکونی نقاط شهری و ۵ درصد از آن در نقاط روستایی استان از خشت و گل یا خشت و چوب ساخته شده‌اند. از این رو وقوع زلزله با بزرگای بیش از ۵ درجه ریشتر همواره تلفات و خسارات هنگفتی را به مردم دارد.

(۲) توزیع زلزله بر حسب زمان و قوع (ساعت و قوع)
در ارزیابی و آسیب‌پذیری منطقه در اثر زلزله، ساعت و قوع آن اهمیت فراوانی دارد. نظر به اینکه زمان و قوع در افزایش یا کاهش تلفات و خسارات مؤثر است چنانچه زلزله‌ای در شب بخصوص در ساعات استراحت (۲۱۰۰ تا ۰۵۳۰) با مقدار رخ داد به فاجعه عظیم مبدل گشته و تلفات انسانی و دام به مراتب چندین برابر می‌گردد و یا اینکه در روز در ساعتها کمترین آن داشت چنانچه زلزله‌ای در کلاس حضور دارند روی دهد تلفات آن بالاست. از این رو ساعات استراحت شب و یا حضور داشت آموزان و دانشجویان در کلاس ساعت بحرانی شناخته شده است.

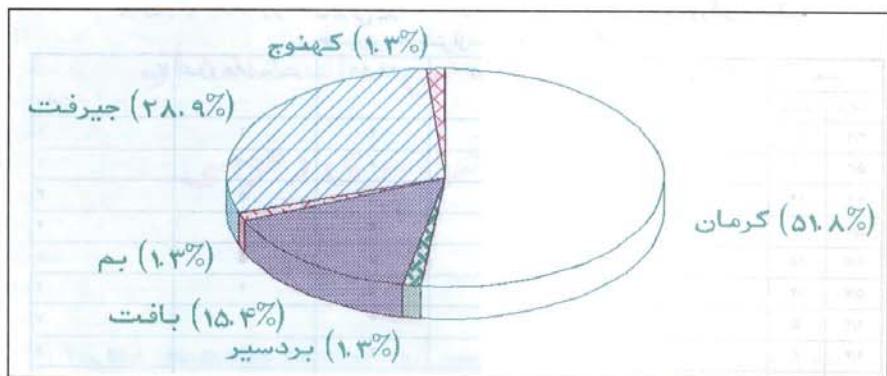
در دوره مطالعه بیشترین درصد زلزله در ساعت ۰۵۰۰ و ۱۲۵۰ کمترین آن در ساعات ۰۷ تا ۱۶ بوقوع پیوسته است. با توجه به اینکه بیش از ۴۱ درصد از زلزله‌ها در ساعات استراحت (۲۲ تا ۰۵ صبح) روی داده است. تلفات انسانی و خسارات اقتصادی فراوانی را به مردم داشته است. (جدول (۴) و نگاره (۵)).

جدول (۱): فهرست زمین لرزه‌های تاریخی استان کرمان

کل	برگردان MS	تاریخ (مجری شمسی)	منطقه ساده‌داده دیده
کوهبنان	۵/۸	۱۲۳۳ آذر	هورجند
کوهبنان	۶	۱۲۴۲/۱۰/۲۸	پنروز
کوهبنان	۵	۱۲۵۰/۰/۱۳	پنروز
کوهبنان	۶	۱۳۰۴ اردیبهشت	پنروز
گوک	۵/۶	۱۲۵۵	سیرج
کوهبنان	۵/۷	۱۳۷۶/۳/۱	پنروز
کوهبنان	۵/۷	۱۳۷۶/۳/۶	پنروز

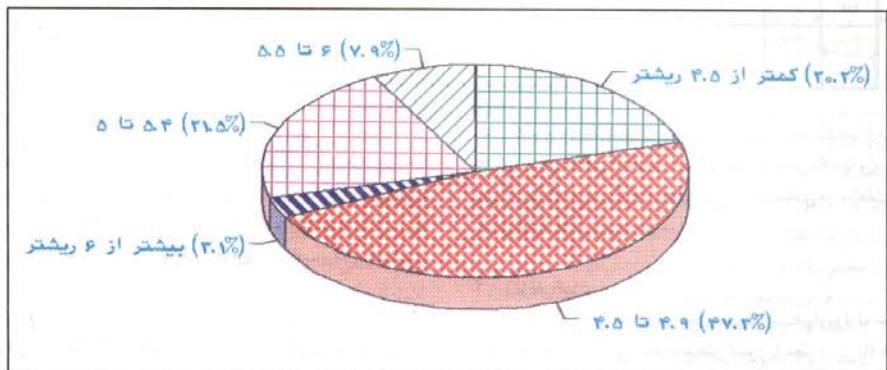
جدول (۲): خلاصه زلزله‌های بوقوع پیوسته استان کرمان به تفکیک شهرستان بر حسب درجه ریشتر بین سالهای ۱۲۷۱ تا ۱۲۸۸

شهرستان	کمتر از ۰/۵ درجه ریشتر	۰/۵-۰/۶		۰/۶-۰/۷		۰/۷-۰/۸		۰/۸-۰/۹		۰/۹-۱/۰		جمع	بیش از ۶	تعداد	درصد
		درصد	تعداد												
کرمان	۵۱/۸	۱۱۸	۵	۶/۸	۸	۱۶/۱	۱۹	۴۸/۳	۵۷	۲۴/۶	۲۹				
جیرفت	۲۸/۹	۶۶	۷/۶	۵	۲۰/۸	۱۷	۵۳	۳۵	۱۳/۶	۹					
پاوه	۱۰/۴	۳۵	۲/۹	۱	۸/۶	۲	۳۱/۴	۱۱	۷۷/۱	۱۳	۲۰	۷			
بردسیر	۱/۳	۳	۳۳/۳	۱	۶۶/۷	۲									
بم	۱/۳	۳			۶۶/۷	۲									
کوهنج	۱/۳	۳			۶۶/۷				۳۳/۳	۱					



نگاره (۳): نمودار درصد زلزله های بوقوع پیوسته استان کرمان به تفکیک شهرستان از سال ۱۴۲۸ تا ۱۳۷۱

جدول (۳): خلاصه زلزله‌های بوقوع پیوسته استان به تفکیک شهرستان با بزرگای مختلف
بر حسب درجه ریشتر بین سالهای ۱۴۷۱ تا ۱۲۸۸



نگاره (۴): نمودار درصد زلزله‌های بوقوع ییوسته استان کرمان بر حسب ویژت‌های تفکیک بزرگی از سال ۱۲۸۸ تا ۱۳۷۱

جدول (۴): خلاصه زلزله‌های بوقوع پیوسته استان کرمان بر حسب ساعت و قوع یا بزرگای مختلف
بر حسب درجه ریشتر از سال ۱۳۷۱ تا ۱۳۸۸

درصد	تعداد	جمع	بیشتر از ۶	۵/۵-۶	۵-۵/۴	۴-۵/۴-۹	کمتر از ۴/۵ درجه ریشتر	بزرگا	ساعت
۳/۱	۷			۱	۱	۴	۱		۱
۵/۳	۱۲	۱	۱	۱		۶	۳		۲
۶/۱	۱۴				۱	۸	۵		۳
۵/۳	۱۲		۲	۴	۳		۳		۴
۶/۶	۱۵			۳	۷		۵		۵
۵/۷	۱۳			۴	۵		۴		۶
۲/۲	۵		۱	۱	۳				۷
۲/۶	۶		۱	۱	۳		۱		۸
۳/۰	۸				۱	۵	۲		۹
۴/۴	۱۰	۱			۴	۳	۲		۱۰
۶/۶	۱۵	۱	۲	۴		۵	۳		۱۱
۳/۱	۷		۱	۱	۴		۱		۱۲
۳/۱	۷				۴	۳			۱۳
۳/۰	۸				۳	۳	۲		۱۴
۳/۹	۹	۲		۱	۱	۵	۱		۱۵
۲/۲	۵		۱	۱		۳			۱۶
۳/۱	۷				۲	۵			۱۷
۳/۱	۷					۶	۱		۱۸
۴/۸	۱۱		۲	۲	۳		۴		۱۹
۲/۶	۶		۱	۱		۲	۲		۲۰
۳/۹	۹	۱	۱	۱		۴	۲		۲۱
۵/۷	۱۳	۱	۲	۲		۶	۲		۲۲
۴/۸	۱۱		۲	۳		۴	۲		۲۳
۴/۸	۱۱				۳	۸			۲۴
۱۰۰	۲۲۸	۷	۱۸	۴۹	۱۰۸	۴۶	تعداد	جمع	
		۲/۱	۷/۹	۲۱/۰	۴۷/۳	۲۰/۲	درصد	درصد	

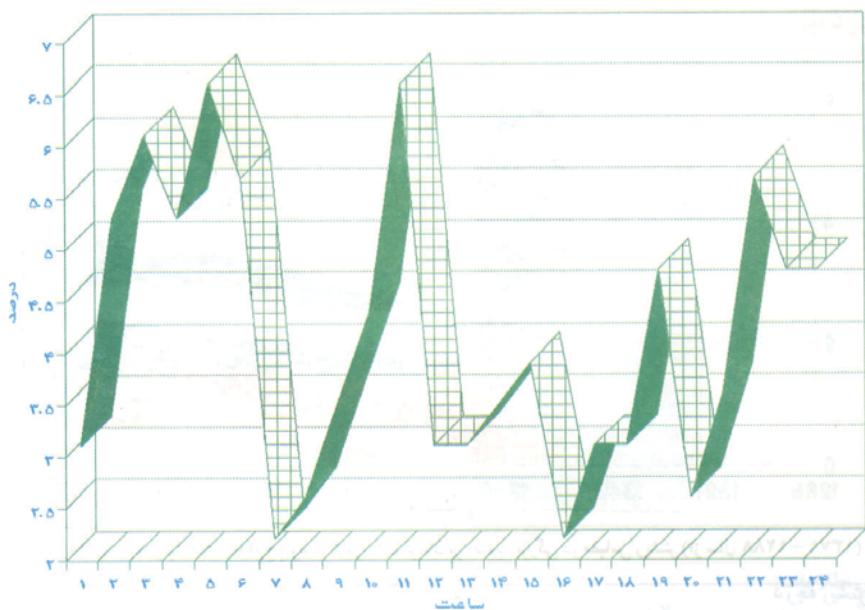
استان کشور) می‌باشد. از این رو یکی از عوامل تشدیدگذارنده اثرات تخریبی بلایای طبیعی در این استان وسعت، پراکندگی سکونتگاهها و فواصل زیاد بین آبادیها که موجب تأثیر حضور نیروهای امدادی در ساعات حساس و حیاتی اولیه بعد از سانحه می‌شود.

۲ - زلزله خیزی

از نظر وقوع زلزله استان کرمان، یکی از استانهای زلزله خیز کشور محسوب می‌گردد. از کل وسعت مناطق کشور با خطر نسبی بالا/۸۶ درصد در استان کرمان قرار دارد. بنابراین ۶۰ درصد از وسعت استان دارای خطر نسبی بالا و ۴۰ درصد آن دارای خطر نسبی متوسط می‌باشد.

مطابق جدول (۵) بیشترین درصد زلزله‌های ساعت ۵ تا ۵ بهمداد در شهرستانهای زلزله‌خیز مشاهده شده است. از آنجایی که ۴۰ درصد زلزله‌ها در این ساعت بوقوع پیوسته به هنگام توسعه مناطق مسکونی، آمزشی، بهداشتی، خدماتی، تجاری و صنعتی به نکات ایمنی و استاندارد توجه گردد. همچنین در امتداد گسلها و نقاط زلزله‌خیز از ساخت و ساز جلوگیری گردد.

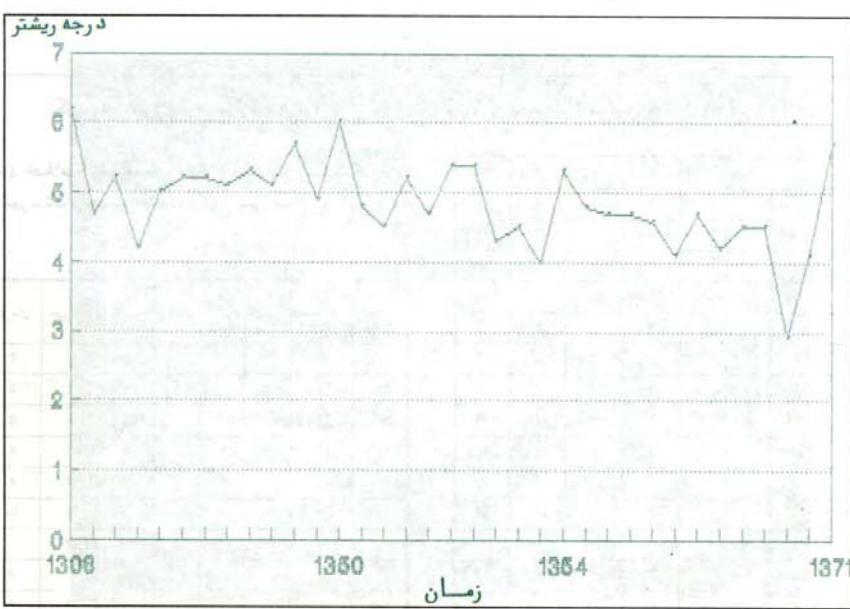
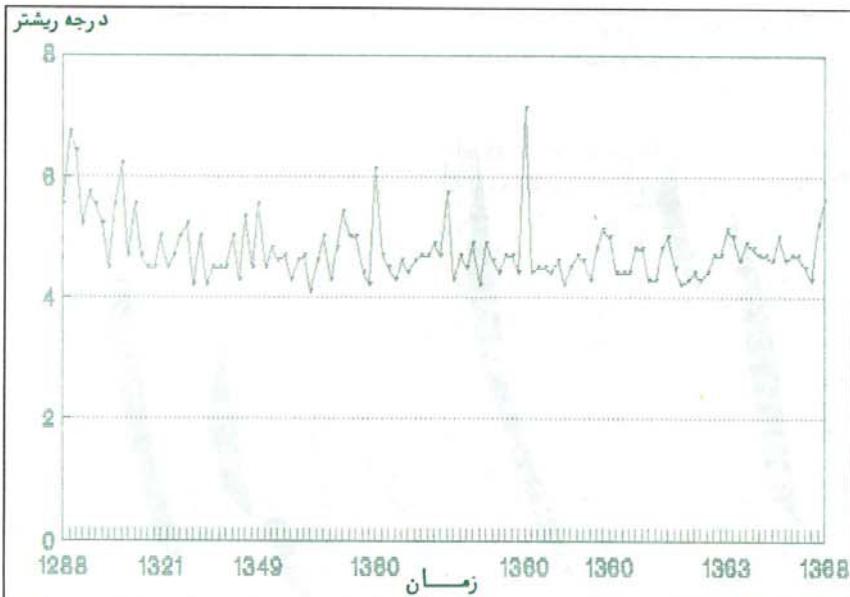
دیدگاههای مورد ارزیابی در آسیب پذیری ناشی از زلزله
۱ - وسعت
استان کرمان دومین استان پهناور کشور (استان خراسان پهناورترین



نگاره (۵): نمودار درصد زلزله‌های بوقوع پیوسته استان کرمان بر حسب ساعت وقوع از سال ۱۳۷۱ تا ۱۴۰۰

جدول (۵): خلاصه زلزله‌های بوقوع پیوسته استان کرمان
به تفکیک شهرستان بر حسب ساعت و قوعه بین سالهای ۱۳۸۸ تا ۱۴۰۰

جمع		کهونج	به	برد مسیر	بافت	جیرفت	کرمان	شهرستان
درصد	تعداد							
۳/۱	۷				۱	۲	۴	۱
۰/۳	۱۲			۱	۲	۴	۵	۲
۶/۱	۱۴				۱	۸	۵	۳
۰/۲	۱۲	۱	۱		۴	۲	۴	۴
۶/۶	۱۰		۱		۳	۳	۸	۵
۰/۷	۱۳				۱	۲	۱۰	۶
۲/۲	۵			۱		۴		۷
۲/۶	۶						۶	۸
۳/۵	۸				۱	۱	۶	۹
۲/۴	۱۰					۶	۴	۱۰



گروههای عمدۀ سنتی جمعیت استان کرمان سال ۱۳۷۰

کروههای عمدۀ سنتی	تعداد(نفر)	درصد	کمتراز یکسال	۱-۵ سال	۶-۱۰ سال	۱۱-۱۴ سال	۱۵-۲۴ سال	۲۵-۶۴ سال	بیشتراز سال	۹۵ سال	اطهارشده	جمع
۵۰۶۱۶	۲۰۲۴۷۷	۳۱۷۰۰۳	۲۹۸۸۹۶	۳۵۱۶۲۵	۵۶۲۰۰۹	۶۰۶۵۱	۲۴۷۳	۱۸۹۵۸۰۰	۱۰۰	۰/۱	۳/۲	۳۰/۰
۲/۷	۱۶/۲	۱۷/۲	۱۱	۱۹	۳۰/۰	۲/۳	۰/۱	۱۰۰	۶۰۶۵۱	۵۶۲۰۰۹	۳۵۱۶۲۵	۲۰۲۴۷۷

درصد ساختمنهای مقاوم، نیمه مقاوم و غیر مقاوم نقاط شهری استان کرمان به ترتیب عبارتند از: ۴۵/۸ - ۴۰/۶ - ۳۰/۶ درصد، در حالی که در نقاط روسایی استان به ترتیب ۱۱، ۲۷/۸ و ۶۱/۴ درصد می‌باشد. بیشترین درصد ساختمنهای مقاوم استان در نقاط شهری در شهرستان سیرجان ۶۴/۶ (درصد) و کمترین آن در شهرستان کهنوج ۹/۹ (درصد) پراکنده‌اند.

بیشترین درصد ساختمنهای نیمه مقاوم و غیر مقاوم در نقاط شهری به ترتیب در شهرستان‌های کهنوج ۷۹/۷ (درصد) و بهم (۵۶/۳ درصد) و کمترین درصد آن در شهرستان‌های بهم (۳ درصد) و کهنوج ۱۰/۳ (درصد) قرار دارند. بیشترین درصد ساختمنهای مسکونی مقاوم، نیمه مقاوم و غیر مقاوم نقاط روسایی به ترتیب در شهرستان‌های کرمان ۲۴/۶ درصد، شهریابک ۵۲/۷ درصد و بهم ۸۵/۲ درصد و کمترین آن در شهرستان‌های بردسیر ۱/۵ درصد، بهم ۸/۳ درصد و شهر یاک ۳۷/۳ درصد واقع شد.

از آنچهایی که در مناطق شهری حدود ۵۴ درصد و در مناطق روسایی حدود ۸۹ درصد از واحدهای مسکونی نیمه مقاوم و غیر مقاوم هستند هنگام وقوع زلزله بر روی سکونتگاهها اثر تخریبی شدیدی می‌گذارد حتی در مناطق روسایی میزان این تخریب به مراتب بیشتر می‌باشد. مناطق آسیب‌پذیر استان براساس نوع مصالح بکاررفته و درصد وقوع زلزله عبارتند از: کرمان، کهنوج، چرخه، چهارگون، بردسیر و ... نمونه‌ای از زلزله‌های بوقوع پیوسته استان کرمان به شرح زیر می‌باشد:

- زلزله ۲۱ خرداد ۱۳۶۰ در ساعت ۱۰:۵۴ با بزرگی ۶/۹ درجه ریشتر در منطقه گلپایگان بوقوع پیوسته، مناطق آسیب‌پذیر آن شامل کهنوج، علی‌آباد، کشت، تیرکان، قندهان، عرب آباد، زلزله آباد و ... بوده است. شهر گلپایگان و بکلی ویران شد در این زلزله ۱۰۳۹ نفر کشته و ۸۳۰ نفر مجروح و بیش از ۲۰۰۰ نفر بی خانمان شدند.

- در ششم مرداد ۱۳۶۰ (ساعت ۲۰:۵۲) زمین لرزه‌ای با بزرگی MS=۷/۱ منطقه سیرج را به لرزه درآورد. برادر این زمین لرزه حدود ۱۵۰۰ نفر کشته، ۱۸۰۰ نفر مجروح و ۲۵۰۰ نفر در ناحیه چهار فرسنگ، اندو هجره، هشتادان، سیرج، شهداد و آبادهای اطراف آنها بی خانمان شدند. در سیرج حدود ۸۵ درصد خانه‌ها شدیداً آسیب دیده و یا تخریب شدند.

نتیجه گیری

خصوصیات زلزله‌خیزی استان ارتباط مستقیم با گسلهای فعال و جوان دارد. از این رو گسلهایی چون کوهبنان، گلپایگان، گوک، لکرکوه، بهم، رفسنجان و ... دارای پتانسیل زلزله‌خیزی شدیدی هستند. رویداد زمین لرزه‌های تاریخی و سده بیست در کرمان، کوهبنان، گلپایگان،

عوامل مؤثر بر شدت آسیب پذیری

- ۱- انتخاب محلهای نادرست جهت احداث نقاط مسکونی، صنعتی، آموزشی، سدها، جاده‌های پرور اگر روی خط گسل قرار گرفته باشد،
- ۲- مناطق مسکونی، صنعتی، تجاری و خدماتی پرجمعیت (توزيع نامناسب)،
- ۳- کیفیت نامناسب مصالح ساختمنهای به کاررفته،
- ۴- عدم توجه به نکات ایمنی و استاندارد در ساخت و سازها،
- ۵- عدم نظارت فنی دستگاههای اجرایی بر ساخت و سازها،
- ۶- بی‌توجهی نسبت به تاریخچه زلزله‌های بوقوع پیوسته و عدم استفاده از آنها در برنامه‌ریزی‌های توسعه اقتصادی - اجتماعی و فرهنگی،
- ۷- فقدان سیستم اطلاعات جغرافیایی GIS در مطالعات منطقه‌ای و ناحیه‌ای.

آسیب پذیری گروههای عمدۀ سنتی جمعیت

- تجربه زلزله ۲۱ خرداد ۱۳۶۰ گلپایگان، ۶ مرداد ۱۳۶۰ سیرج و سبل سال ۱۳۷۱ شهرستان بافت ثابت کرده است که کودکان، افراد مسن و معلولین، به علت نداشتن تواناییهای مناسب آسیب‌پذیرترین گروه سنتی در هنگام وقوع بلایای طبیعی هستند.

با توجه به اهمیت این مطلب در بررسی آسیب‌پذیری استان کرمان، ساخت سنتی جمعیت به عنوان یکی از عوامل مؤثر مدنظر قرار می‌گیرد.

براساس جدول فوق ساخت سنتی جمعیت استان کاملاً جوان است بطوری که بیش از ۱۸ درصد کمتر از شش سال و بیش از ۶۶ درصد جمعیت کمتر از ۲۴ سال دارند. بطور کلی جمعیت استان به سه گروه (آسیب‌پذیر، کمتر آسیب‌پذیر و به شدت آسیب‌پذیر) به شرح زیر تقسیم می‌شوند:

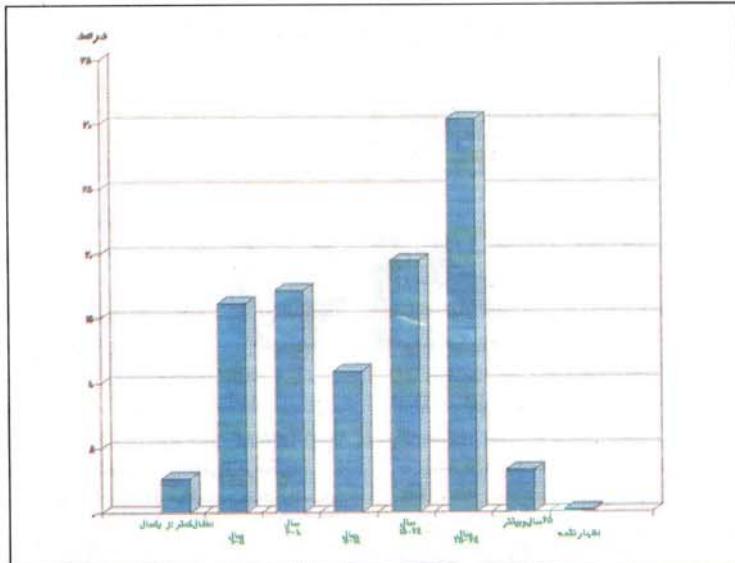
- گروه کمتر آسیب‌پذیر: شامل مردان که در گروه سنتی ۱۱ تا ۶۰ سال قرار دارند.

- گروه آسیب‌پذیر: شامل زنان که در گروه سنتی ۱۱ تا ۶۰ سال قرار دارند. از دیگران نیاز به کمک دارند.

حدود ۵۲ درصد از جمعیت استان کرمان در مناطق روسایی و بیش از ۴۷ درصد در مناطق شهری پراکنده‌اند. بیشترین درصد جمعیت شهری در شهرستان کرمان و کمترین آن در شهرستان کهنوج و بیشترین جمعیت روسایی در شهرستان کهنوج و کمترین آن در شهرستان کرمان ساکن می‌باشد.

آسیب پذیری واحدهای مسکونی

تحولات شهرنشینی، تمرکز سریع جمعیت و نیاز به مکانی برای سکونت، باعث پدید آمدن ترکیب ناهمگونی از انواع واحدهای مسکونی استان کرمان دیده است.



نگاره (۸): ساخت آسیب‌پذیری جمعیت استان کرمان

استان کرمان به دلیل ساختار جمعیتی و وضعیت نامناسب سکونتگاهها (نیمه مقاوم و غیر مقاوم) زیاد می‌باشد. بنابراین در مرحله اول هدف کاهش اثرات بلایای طبیعی باشد.

پیشنهادها

- ۱- بررسی سوابق بلایای طبیعی مناطق و تهیه نقشه پهنه‌بندی زلزله‌خیزی استان
- ۲- مقاوم سازی ساختمنها و رعایت نکات ایمنی و استاندارد (ساختمنها مسکونی، آموزش، خدماتی، فرهنگی، تجاری، کارخانجات، فرودگاهها و...) پلها و راهها و ...
- ۳- آموزش عمومی و بالابردن آگاهی‌های مردم نسبت به علل و آثار بلایا و چگونگی برخورد با آنها
- ۴- استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی در سطح ملی، منطقه‌ای و ناحیه و نهیه یا نک اطلاعات بلایای طبیعی و نقشه پهنه‌بندی همراه با توصیه لازم.
- ۵- سازماندهی و آموزش گروههای امدادی به منظور نجات آسیب دیدگان
- ۶- نظارت فنی در بخش امور زیر بنایی
- ۷- معالمه و ضعیت زمین شناسی و زمین ساخت و شناسایی گسلهای فعال استان. □

منابع مورد استفاده

- ۱- غوری‌اشتائی، محسن - شاه‌پسندزاده، مجید‌حسیدری، مهدی، بررسی مقدماتی لرزه زمین ساخت، زمین ساخت جنایا و تاریخچه لرزه‌خیزی در استان کرمان - مجله پژوهشنامه، مؤسسه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، شماره سوم، پائیز سال ۱۳۷۶، صفحه ۳۲.
- ۲- قاطنی، جلیل - حبیدی، گودرز - عکاشه‌بهرام - سلطانیان، سلیمان - مطالعه زلزله‌خیزی منطقه گلکاف و تحصیل خطرزد.
- ۳- مرکز آمار، سالانه آماری کشور سال ۱۳۷۵.
- ۴- یقانی، محمدعلی - مطرح مطالعه لرزه‌خیزی استان کرمان - وزارت معدن و فلات - شرک توسعه علم زمین.

راور، بردسیر، سیبرج، جوشان، سرآسیاب، کوهپایه، در تنگل، ماهان، لالغار، گوغر موجب شده است که این استان به عنوان یکی از لرزه‌خیزترین استان کشور شناخته شود.

بیشترین تمرکز زلزله‌های استان در بخش شمالی و مرکز قرار دارد، لذا نواحی مذکور به عنوان مناطق مستعد جهت وقوع زلزله‌های ویرانگر و مخرب در آینده مطرح است.

وقوع زلزله‌های متعدد با بزرگای ۵ و بیشتر در این ناحیه، توان بالای لرزه‌خیزی این بخش از استان را شناس می‌دهد. شایان ذکر است که اگر چه بزرگای بسیاری از این زلزله‌ها متوسط می‌باشد، ولی میزان تلفات و خسارات آنها بسیار بالاست. همچنین خطر جدی برای مرکز استان محسوب می‌گردد زیرا با توجه به رویداد زمین لرزه‌های گذشته در این محدوده گسل، شهرستان کرمان چندین دفعه تخریب شده است.

تلخی روند بنیادی ساختار شمال، شمال غرب - جنوب، جنوب شرق (گلهای فعال گلبلaf لکرکوه و راور) با روند شمال غربی - جنوب شرقی (گلهای لرزه‌زای کوهبنان و رفنجان) در کوهبنان، کرمان، شهدا، گلبلaf، بررسی، ماهان و ... نمایانگر پهنه‌ای بسیار فعال و لرزه‌زاست.

بیشترین تعداد زلزله‌ای بوقوع پیوسته در ساعات ۱۱، ۵:۳۰ و کمترین آن در ساعت ۱۶، ۷ ثبت شده است. با توجه به اینکه بیش از ۴۱ درصد از زلزله‌های ساعت استراحت (۲۲ تا ۵ بامداد) روی داده است تلفات انسانی و خسارات اقتصادی فراوانی را سبب گردیده‌اند. عوامل متعددی بر شدت آسیب‌پذیری دخیل هستند.

تلفات و خسارات ناشی از احتمال وقوع زلزله نسبتاً متوسط تا بزرگ در